



0138416

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ у м. КИЄВІ

01001, Україна, м. Київ-1, пров. Музейний, 2-Д

тел.: 270-58-40

23.06.2010 р. №6714/0/11-10

*Завідувачам Київських державних
нотаріальних контор*

*Завідувачу Київським державним
нотаріальним архівом*

*Приватним нотаріусам Київського
міського нотаріального округу*

Головне управління юстиції у м. Києві доводить до відома та врахування в роботі роз'яснення Міністерства юстиції України щодо застосування міжнародних договорів України про правову допомогу в частині, що стосується скасування вимоги легалізації офіційних документів, виданих компетентними органами Договірних Сторін.

Додаток: на 4 арк.

**Заступник начальника
Головного управління**

Вик., Гриців Н.В. тел. 234-96-09

В.М. Мироник



МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Україна, 01001, м. Київ
вул. Городецького, 13
Тел./факс: (38-044) 278-37-23

11.05.2010 № 26-26/291
На № _____



Міністерству закордонних справ
України

Міністерству економіки України

Державному комітету України з
питань регуляторної політики та
підприємництва

Державній податковій адміністрації
України

Національному банку України

Начальнику Головного управління
юстиції Міністерства юстиції
України в Автономній Республіці
Крим, начальникам головних
управлінь юстиції в областях, містах
Києві та Севастополі

*Роз'яснення щодо застосування міжнародних
договорів України про правову допомогу в
частині, що стосується скасування вимоги
легалізації офіційних документів, виданих
компетентними органами Договірних Сторін*

У зв'язку з неодноразовими зверненнями державних органів, юридичних і фізичних осіб України щодо дійсності офіційних документів України на території іноземних держав, з якими укладено міжнародні договори про правову допомогу, повідомляємо.

Відповідно до статті 13 Закону України "Про міжнародне приватне право документи, що видані уповноваженими органами іноземних держав у встановленій формі, визнаються дійсними в Україні в разі їх легалізації, якщо інше не передбачено законом або міжнародним договором України.

Міжнародні договори України, які регулюють питання правових відносин і міжнародної правової допомоги у цивільних справах, містять положення про те, що документи, складені або засвідчені компетентним органом однієї Договірної Сторони та підтверджені підписом уповноваженої особи й офіційною печаткою, є дійсними на території іншої Договірної Сторони без подальшого засвідчення.

Слід зазначити, однак, що наявність відповідних положень не можна тлумачити як такі, що автоматично передбачають прийняття компетентними органами України без будь-якого додаткового засвідчення усіх офіційних документів, складених органами іноземних держав, які є Сторонами таких договорів.

Звертаємо увагу, що, по-перше, формулювання відповідних статей міжнародних договорів є неодноковим, і у більшості випадків прямо визначає застосування правила звільнення від потреби будь-якої легалізації лише тих

документів, які надсилаються Сторонами при безпосередньому застосуванні відповідного міжнародного договору.

По-друге, компетентними органами іноземних держав неоднаково тлумачаться відповідні положення щодо дійсності документів, що призводить до непоодиноких випадків відмови у прийнятті без додаткового засвідчення офіційних документів України у державах, з якими укладено міжнародні договори про правову допомогу у цивільних справах.

З огляду на зазначене та з метою однакового тлумачення і застосування на паритетній основі міжнародних договорів України з питань правових відносин і правової допомоги у цивільних справах Міністерством юстиції України за сприяння Міністерства закордонних справ України досліджено їх виконання компетентними органами іноземних держав в частині практики застосування вимоги легалізації до документів, виданих компетентними органами України.

За результатами слід констатувати, що на території Болгарії, Естонії, Латвії, Литви, Польщі, Румунії, Сербії та Чехії приймають без будь-якого додаткового засвідчення (консульської легалізації або засвідчення апостилем) усі види офіційних документів незалежно від того, якими органами України вони видані і з якою метою.

Так само офіційні документи звільняються від потреби легалізації в державах-членах СНД, оскільки це передбачено Конвенцією про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах 1993 року.

На території Грузії та Македонії приймають без будь-якого додаткового засвідчення усі офіційні документи, видані компетентними органами України чи засвідчені уповноваженими особами, крім документів, виданих податковими органами.

На території В'єтнаму, Греції, Єгипту, Ірану, Кіпру, Китаю, Словаччини, Словенії, Туреччини, Угорщини, Хорватії та Фінляндії без будь-якого додаткового засвідчення приймають лише ті офіційні документи, видані або засвідчені компетентними органами України, які надходять від установ юстиції (або інших компетентних органів, визначених для цілей відповідного міжнародного договору), у провадженні яких знаходяться цивільні або кримінальні справи, з метою виконання запитів (доручень) про міжнародну правову допомогу чи розгляду клопотань про визнання і виконання судових рішень, що надсилаються безпосередньо у цілях виконання міжнародних договорів про правові відносини і правову допомогу в цивільних справах.

Таким чином, усі офіційні документи, які складені чи засвідчені компетентними органами В'єтнаму, Греції, Єгипту, Ірану, Кіпру, Китаю, Словаччини, Словенії, Туреччини, Угорщини, Хорватії та Фінляндії і які надсилаються чи подаються державними органами, юридичними та фізичними особами, слід приймати на території України лише за умови засвідчення їх дійсності шляхом консульської легалізації або шляхом проставлення апостиля відповідно до Конвенції, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів (1961 р.). Таке засвідчення не вимагається у разі, якщо це прямо передбачено окремими галузевими міжнародними договорами України, згода

на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Наприклад, легалізація чи апостилювання не застосовується до офіційних документів, що надходять від компетентних органів цих держав в порядку надання міжнародної правової допомоги у цивільних та кримінальних справах при виконанні відповідних міжнародних договорів України, як зазначено у попередньому абзаці цього листа.

У додатку надаємо перелік міжнародних договорів України, положення яких застосовуються з метою звільнення від легалізації чи апостилювання широкого кола офіційних документів, виданих на території держав, які є їх Сторонами.

Додаток до листа: на 1 арк.

Заступник Міністра



В.В.Лутковська

Перелік

міжнародних договорів України про правову допомогу, відповідно до яких усі офіційні документи, видані компетентними органами однієї Договірної Сторони, приймаються без будь-якого додаткового засвідчення на території іншої Договірної Сторони

1. Договір між Україною та Республікою Болгарія про правову допомогу в цивільних справах 2004 року;
2. * Договір між Україною і Республікою Грузія про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах 1995 року;
3. Договір між Україною і Естонською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних та кримінальних справах 1995 року;
4. Договір між Україною і Латвійською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах 1995 року;
5. Договір між Україною і Литовською Республікою про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах 1993 року;
6. ** Договір між Україною та Республікою Македонія про правову допомогу в цивільних справах 2000 року;
7. Договір між Україною і Республікою Молдова про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах 1993 року;
8. Договір між Україною і Республікою Польща про правову допомогу та правові відносини у цивільних і кримінальних справах 1993 року;
9. Договір між Україною і Румунією про правову допомогу та правові відносини в цивільних справах 2002 року;
10. Договір між Україною і Республікою Узбекистан про правову допомогу і правові відносини у цивільних і сімейних справах 1998 року;
11. Договір між Україною і Чеською Республікою про правову допомогу і правові відносини у цивільних справах 2001 року;
12. Договір між Союзом Радянських Соціалістичних Республік і Федеративною Народною Республікою Югославія про правову допомогу у цивільних, сімейних і кримінальних справах 1962 року (у відносинах із Сербією);
13. * Конвенція про правову допомогу та правові відносини у цивільних, сімейних та кримінальних справах 1993 року.

* у відносинах з Грузією документи податкових органів можуть бути звільнені від легалізації на підставі міжнародних договорів України, укладених у податковій сфері.

** у відносинах з Македонією документи податкових органів можуть бути звільнені від легалізації на підставі міжнародних договорів України, укладених у податковій сфері.